

El dinar va avançant, i cada vegada ens venen més records al cap però tots molt desordenats en el temps...

-Us recordeu a Galícia com va ploure el dia del raid? Bueno, que estrany que en un raid ploqui...

-Sí... sort que ens van deixar el poliesportiu al final aquella bona gent.

-Tots els camps els hem repetit com a caps.

-Uala... Nosaltres aquell any estàvem a Andalusia no, Meri?

-Sí, i jo també. Sempre passava un any abans que la meva generació, bueno fins a pioners... després ja no vaig fer clan amb vosaltres.

-Doncs nen et vas perdre un fantàstic casal de setmana blanca, el nostre projecte... jejeje! Amb això ens vam pagar el curs de monis.

-Bua Castán, recordes el nostre any de clan que vam estar contactant amb gent de les tres associacions...

-Ja veus... i ara ja casi fusionats...

Mica en mica la conversa ja va evolucionant en quan érem caps, i és que si... hem anat creixent i ja era moment d'aportar al cau tot allò que a nosaltres ens va aportar.

-Victor, recordes quan érem pioners que vam anar a fer de caps a l'estiu amb la Sandra?

-Ostres sí! Que joves que érem encara, allà a "los melocotoneros", quantes coses ens quedaven per aprendre com a caps.

-I vam anar al món de Harry Potter!

-Com aquest any a campaments de primavera, com ens agraden aquestes ambientacions tant màgiques...

-Jo aquell any recordo que vam fer una del "merdibanana", que bona va ser! Bua, us hem explicat mai que els Llops van entrar el dia de raid per la finestra de la cuina a agafar menjar? jajajaja boníssim!

-Deurien tenir gana, jajajaja, com nosaltres que al raid no ens donaven massa menjar.

-És que com molen eh les unitats més petites del cau, que pots fer ambientacions més fantàstiques...

-Bua, ja veus... que l'any següent vam fer campaments conjunts follets i llops, que havíem de cuinar i menjar davant d'aquella caravana.

-Una mica surrealista va ser.

-Ostres que és veritat que tots els nens anaven disfressats de Disney, com es van currar les disfresses... a mig sopar de gala es va tallar la llum jajajaj tot bé.

-Aquest va ser l'any que vam tornar a Menorca, no Pueyo?

-Sí... però aquesta vegada sense tenir una font a la cama. A més a més, vam caminar pel camí de cavalls, no com quan érem raiers, que vam agafar més el bus que les cames.

-Jo l'any següent vaig tornar a portar follets, llàstima que no vam poder fer uns campaments més llargs, van ser com uns mini-camps...

-Doncs nosaltres que portàvem pios Sandra, érem molts molts pioners...